

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 415/2014
15.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Б.П., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Б.П., адвоката И.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр.802/12 од 09.07.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.3924/12 од 05.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Б.П. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр.802/12 од 09.07.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.3924/12 од 05.12.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу К бр.802/12 од 09.07.2012. године окривљени Б.П. и окривљени М.С. оглашени су кривим због извршења по једног продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. КЗ, због кога је окривљени Б.П. осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору од 23.02.2012. до 09.07.2012. године, а окривљени М.С. је осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 23.02.2012. до 09.03.2012. године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.3924/12 од 05.12.2013. године жалба браниоца окривљеног Б.П. одбијена је као неоснована и првостепена пресуда у односу на овог окривљеног је потврђена, а усвајањем жалбе окривљеног М.С. преиначена је пресуда Основног суда у Нишу К бр.802/12 од 09.07.2012. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд окривљеном М.С. за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. КЗ изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године и одредио да окривљени утврђену казну неће издржати уколико у року од 3 године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, док је у осталом делу одбијена жалба окривљеног М.С.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног Б.П., адвокат И.Д., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП у првостепеном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд због учињене повреде закона и повреде из члана 485. ЗКП укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и члана 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Б.П. је недозвољен.

Одредбом члана 604. ЗКП прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика, оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10).

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона, и то битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП ("Службени гласник РС", бр.58/04 ... 76/10) што би представљало повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 121/12) која је учињена у првостепеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице преко браниоца, могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан

други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреда која је основ поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**